

यदेतिसार्थः परमतानुवावः इत्यक्षादितः सर्वे सर्वाणि भूतानि संतुष्यं स्वपतिकृषिदिद्रास्स आबंगच्छं तितदाप्योष्यं पलब्धुं विपलब्धुं पलब्धुं जमानं देहि अमुं लोकां प्राप्स्यसीति प्रतारयितुं दुर्बुधाः दुष्पृथिता इच्छन्ति देहहृत्पस्यात्मनो नष्टत्वात् आमुष्मिकफलवचमनर्थकं स्यादिति भावः ॥ १८ ॥ वर्तत परमार्थसाधनव्यापारं कुर्यात् ॥ १९ ॥ पंथानो मार्गान् द्वितीयार्थे प्रथमा अन्यान् गतिमार्गान् मोक्षयते किंतु ऊर्ध्वमार्गमेव प्रापयति ॥ २० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ यद्विदं धर्मगहनमित्यध्यायस्य विवरणं उत्तराध्यायेन क्रियते अहोर्बलमहद्दृग्बलमिति ॥ १ ॥ २ ॥

यदा सर्वे समं न्यस्ताः स्वपतिधरणीतले ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छन्ति प्रलब्धमिह दुर्बुधाः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षं च परोक्षं च यो निशम्य श्रुतिं त्विमां ॥ अध्रुवे जीवलोकस्मि
न्योधर्ममनुपालयन् ॥ जन्मप्रभृतिर्वेतत प्राप्नुयात्परमां गतिं ॥ १९ ॥ एवं सर्वं विदित्वा वैयस्तत्त्वमनुवर्तते ॥ स प्रमोक्षयते सर्वान्यथानोमनुजेश्वर ॥ २० ॥ इ
ति श्री महाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० विशोककरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच यदि दं धर्मगहनं बुद्ध्या समनुगम्यते ॥ तद्धि विस्तर
तः सर्वं बुद्धि मार्गं प्रशंसमे ॥ १ ॥ विदुर उवाच अत्र ते वर्तयिष्यामि नमस्तत्त्वास्वयं भुवे ॥ यथा संसारगहनं वदंति परमर्षयः ॥ २ ॥ कश्चिन्महत्तिकांतारे व
र्तमानो द्विजः किल ॥ महद्गुर्मनुप्राप्तो वनं क्रव्यादसंकुलं ॥ ३ ॥ सिंहव्याघ्रगजक्षीर्घैरतिघोरं महास्वनैः ॥ पिशितादैरतिभयैर्महोग्राकृतिभिस्तथा ॥ ४ ॥ समं
तात्संपरिक्षितं यस्मद्दृष्ट्वा त्रसेद्यमः ॥ तदस्य दृष्ट्वा हृदयमुद्देगमगमत्परं ॥ ५ ॥ अभ्युच्छयं च रोम्णा वै विक्रियाश्च परंतप ॥ सतद्वनं व्यनुसरन्संप्रधावन्नितस्ततः
॥ ६ ॥ वीक्षमाणां दिशः सर्वाः शरणं कृभवेदिति ॥ सतेषां छिद्रमन्विच्छन्मद्गतो भयपीडितः ॥ ७ ॥ न च निर्याति वैदूरं न वारि विप्रमोच्यते ॥ अथापश्यद्दहनं घोरं स
मंताद्वागुरावृतं ॥ ८ ॥ बाहुभ्यां संपरिक्षितं स्त्रिया परमघोरया ॥ पंचशीर्षधरैर्नागैः शैलैरिव समुन्नतैः ॥ ९ ॥ नभः स्पृशैर्महावृक्षैः परिक्षिप्तं महावनं ॥ वनमध्ये च
तत्राभूदुदपानः समावृतः ॥ १० ॥ वल्लीभिस्तृणच्छन्नाभिर्दृढाभिरभिसंवृतः ॥ पपातसद्विजस्तत्र निगूढसलिलाशये ॥ ११ ॥ विलग्नश्चाभवत्तस्मिन्लतासंता
नसंकुल ॥ पनसस्य यथा जातं वृतं बद्धं महाफलं ॥ १२ ॥ स तथा लंबेत तत्र त्यूर्ध्वपादोत्पथः शिराः ॥ अथ तत्रापि चान्योस्य भूयो जात उपद्रवः ॥ १३ ॥ कूपमध्ये
महानागमपश्यत महाबलं ॥ कूपवीनाहवेलायामपश्यत महागजं ॥ १४ ॥

द्वाभ्यामविद्याकर्मभ्यांजायतइतिद्विजः जंतुः वनंसंसारः क्रव्यादाव्याधयः ॥ ३ ॥ महानृत्वनोदुःखशब्दैर्यैस्तैः सिंहादिभिर्व्याधितिः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ वागुराः विषयतृष्णादिवासनाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विलग्नः तैर्वाभिमानवान् ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वपादोसंधः शिराः स्वर्गष्युतः संसारमनुसृतः ॥ १३ ॥ नांगकालसर्पं वीनाहोमुखबंधनं तस्यस्वेदेकूपप्रच्छादकस्यभरणकारणस्यकोधलोभादेव लायांसंवत्सराख्यः कालगजः परिवर्तते तं निरोधानुसंहायो भवति ॥ १४ ॥